

2018/2111(INI)

21.11.2018

ARVAMUS

Esitaja: petsioonikomisjon

Saaja: põhiseaduskomisjon

ELi kodakondsust käsitlevate aluslepingu sätete rakendamise kohta
(2018/2111(INI))

Arvamuse koostaja: Notis Marias

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Petitsioonikomisjon palub vastutaval põhiseaduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et liidu kodakondsusel, mis on kehtestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 20 ja mis annab kõnealus artiklis nimetatud õigused, nimelt õiguse liikmesriikide territooriumil vabalt liikuda ja elada, õiguse hääletada ja kandideerida Euroopa Parlamendi valimistel ja elukohajärgse liikmesriigi kohaliku omavalitsuse valimistel, õiguse saada vajaduse korral konsulaarkaitset teiselt liikmesriigilt, õiguse esitada petitsioone ja pöörduda Euroopa ombudsmani poole ühes aluslepingute keeles, on ka laiem mõju ning see annab ühtlasi demokraatliku osalemise õigused, nagu tuleneb muude õiguslike aluste hulgas Euroopa Liidu lepingu artiklist 11, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 24 ja ELi põhiõiguste harta V jaotisest;
2. on seisukohal, et ELi institutsioonid peaksid tegema suuremaid jõupingutusi liidu kodanike valimisõiguse jõustamise tõhususe parandamisel, et võidelda tulemuslikult valimisaktiivsuse vähenemise probleemiga; rõhutab, et paljude liikmesriikide valimiseadused on endiselt keerukad või diskrimineerivad ja tekitavad mõnikord valimisõiguse teostamisel liiga palju takistusi või muudavad selle lausa võimatuks, eriti oma vaba liikumise õigust kasutanud ELi kodanike puhul, kelle arvu on hinnatud 15 miljonile; kutsub komisjoni üles jälgima teises liikmesriigis elavate ELi kodanike valimisõigusest ilmajätmist ja tegema ettepanekuid konkreetsete meetmete kohta, et kaitsta nende poliitilisi õiguseid; nõuab komisjonilt, et see kutsuks liikmesriike üles aktiivselt juurutama paremaid meetodeid, mis aitaksid ELi kodanikel kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 22 lõikega 2 Euroopa Parlamendi valimistel hääletada ja kandideerida, sealhulgas peaksid liikmesriigid vähemalt aasta enne ELi valimisi avaldama valimiseeskirjad, võitlema libauudiste ja populistliku retoorika vastu ning edendama hariduse ja meedia mitmekesisust; on veendunud, et avalik-õiguslik ja eraõiguslik meedia peaksid edastama Euroopa Parlamendi liikmete seisukohti viisil, mis tagab objektiivsuse ja pluralismi;
3. tuletab meelde, et Euroopa Liidu Kohus on aidanud kaasa kodakondsuse mõiste järkjärgulisele arengule kuni punktini, kus teatavate aspektide raames on saavutatud Euroopa põhiseadusliku korralduse objektiivsuse kaudu suhteline sõltumatus; tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikliga 20 on vastuolus riigisisised meetmed, mille tagajärjel jäävad liidu kodanikud ilma reaalsest võimalusest kasutada põhilisi õigusi, mida liidu kodaniku staatus neile annab¹;
4. tuletab meelde, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 kohaselt tuleb komisjoni presidendi ametisse nimetamisel võtta arvesse Euroopa Parlamendi valimiste tulemusi; rõhutab selle isiku poliitilist tähtsust ja sümboolsust ELi kodakondsuse seisukohast ja leiab, et Euroopa Ülemkogu peaks nimetama järgmise komisjoni presidendi nende esikandidaatide (*Spitzenkandidaten*) hulgas, kes koguvad Euroopa Parlamendi eri fraktsioonide hulgas üldiselt suurema toetuse;
5. on kindlalt veendunud, et diskrimineerimiskeelu põhimõte on Euroopa Liidu lepingu

¹ Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas Gerardo Ruiz Zambrano vs. Office national de l'emploi (ONEm), C-34/09, ECLI:EU:C:2011:124.

artikli 2 kohaselt Euroopa kodakondsuse nurgakivi ning nii ELi õiguse üldpõhimõte kui ka põhiväärtus; rõhutab eriti, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 10 keelatakse poliitika ja meetmete määratlemisel ja rakendamisel diskrimineerimine soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel; tuletab meelde, et nendel alustel diskrimineerimine on keelatud ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 21 kohaselt, nagu ka geneetiliste omaduste, keele, usutunnistuse või veendumuste, poliitiliste või muude arvamuste, rahvusvähemusse kuulumise, varalise seisundi või sünnipära alusel; tuletab meelde, et rassilise võrdõiguslikkuse direktiiviga (2000/43/EÜ)² kehtestati tööhõive kontekstis rassilise või etnilise päritolu alusel diskrimineerimise keeld; tuletab meelde, et kaupade ja teenuste võrdse kättesaadavuse direktiiv (2004/113/EÜ)³ ja soolise võrdõiguslikkuse direktiiv (2006/54/EÜ)⁴ tagavad võrdse kohtlemise ainult seoses sotsiaalkindlustusega; avaldab kahetsust asjaolu üle, et rohkem kui kümme aastat pärast direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaega neid endiselt ei rakendata;

6. peab kahetsusväärseks asjaolu, et kümme aastat pärast komisjoni ettepaneku avaldamist blokeerib nõukogu endiselt diskrimineerimisvastast direktiivi, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtet väljaspool tööturгу ja laiendatakse diskrimineerimisvastast kaitset horisontaalse lähenemisviisi abil; on veendunud, et järgmised nõukogu eesistujariigid peaksid püüdma jõuda oma mandaadi lõpuks direktiivi suhtes seisukohani;
7. juhib tähelepanu tulemustele, mis saadi 2017. aasta juunis petitsioonikomisjoni korraldatud avalikul kuulamisel kodanike usalduse ja kindlustunde taastamise kohta Euroopa projekti suhtes – muu hulgas rõhutati seal vajadust muuta ELi otsustamisprotsessi ja institutsioone kõigi liidu kodanike jaoks avatumaks ja läbipaistvamaks; on veendunud, et kodanike otseosalus ELi otsustusprotsessi kõigis etappides ja nende protsesside täielik läbipaistvus on kodanike demokraatlike õiguste edendamiseks ja demokraatiapuudujäägi kaotamiseks väga olulised; rõhutab, et korruptsioonivastase võitluse usaldusväärse juhtimisega astuks liit olulise sammu nii kõigis liikmesriikides hea halduse tagamisel ja maksumaksjate üldiste huvide kaitsmisel kui ka oma maine tugevdamisel ELi kodanike silmis; on seisukohal, et EL peaks näitama eeskujuga ja kohaldama rangeimaid standardeid, et vältida mis tahes huvide konflikte, ka seoses ELi institutsioonide ja asutuste asjaomastele ametikohtadele nimetamisega; avaldab kahetsust komisjoni liikmetega hiljuti ette tulnud nn pöördkuse episoodide üle, mis kahjustavad liidu mainet avalikkuse silmis;
8. tuletab meelde, et selleks, et tagada liidu õiguse tõhus rakendamine liikmesriikides kõikide aluslepingutest tulenevate kodanikuõiguste osas, eelkõige liikumisvabaduse osas, on komisjonil kohustus täielikult täita Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 258–260 talle kui aluslepingute täitmise järelevalvajale pandud kohustused; palub komisjonil tungivald kasutada selleks kõiki talle kättesaadavaid vahendeid ja

² Nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/43/EÜ, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust, EÜT L 180, 19.7.2000, lk 22.

³ Nõukogu 13. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/113/EÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumisega, ELT L 373, 21.12.2004, lk 37.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes, ELT L 204, 26.7.2006, lk 23.

mehhanisme; rõhutab, kui oluline on muuta liidu otsustamis- ja jõustamistegevused tõhusamaks ja nähtavamaks, et liidu kodanike avalik arvamus ELi oleks teadlikum;

9. viitab oma 12. detsembri 2017. aasta resolutsioonile ELi kodakondsuse 2017. aasta aruande ja kodanike õiguste tugevdamise kohta demokraatlike muutuste liidus⁵, kus rõhutatakse muu hulgas, et liikmesriigid ei saa neid aluslepingus sätestatud õigusi ja kohustusi põhjendamatult piirata; rõhutab, et edukas kodanikuõiguste kasutamine eeldab, et liikmesriigid austavad kõiki põhiõiguste hartas sätestatud õiguseid ja vabadusi;
10. kutsub kõiki Euroopa institutsioone üles võitlema Brüsseli süüdistamise nähtuse vastu, millega liikmesriigid panevad liidule vastutuse otsuste eest, mille nad ise Euroopa Liidu Nõukogu liikmetena vastu on võtnud; kutsub nõukogu üles tagama oma otsustamisprotsesside suurema läbipaistvuse;
11. nõuab soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise ja soolise perspektiivi lõimimist kõikidesse kodakondsust käsitlevate kehtivate õigusaktide ja tulevaste ettepanekute hindamisprotsessidesse;
12. tuletab meelde Euroopa tasandi erakondade panust euroopaliku poliitilise teadvuse kujundamisse ja liidu kodanike tahte väljendamis (Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõige 4); nõuab seetõttu, et igal ELi kodanikul oleks võimalik taotleda otse Euroopa tasandi erakondade liikmeks saamist;
13. on seisukohal, et vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 22 lõikele 1 on ELi kodanike valimisõiguse kasutamine kohalikul tasandil väga tähtsal määral seotud õigusega vabalt liikuda ja õigusega ELi kodakondsusele; on arvamisel, et ELi tasandi osalusdemokraatia toimiks paremini, kui kehtestataks tõeliselt demokraatlik valitsemine, mis on võimeline tagama täieliku läbipaistvuse, põhiõiguste tõhusa kaitse, kodanike otseosaluse ELi otsustusprotsessides ja ELi kodanike prioriteetide hõlmamise ELi poliitilisse tegevuskavasse; on veendunud, et osalus- ja otsedemokraatia vahendeid tuleb tugevdada ka selleks, et suurendada kodanike osalust kohalikes ja riiklikes ühiskondades; nõuab, et komisjon edendaks seetõttu parimaid tavasid, muu hulgas selleks, et suurendada valijate hulka kohaliku omavalitsuse valimistel, eelkõige hariduse, kohalike omavalitsuste valimiste tähtsusest teadlikkuse suurendamise, ELi kodanike selle valdkonna õigustest teavitamise ja sellistel valimistel osalemise otsese edendamise abil; tunnistab, et praegune olukord, kus mõne liikmesriigi kodanikud kaotavad oma päritoluriigis riiklikel valimistel hääletamise õiguse, kusjuures samal ajal ei ole neil õigust hääletada ka oma elukohariigi riiklikel valimistel, tuleb lahendada; kinnitab, et ELi kodanike selline valimisõigusest ilmajätmine on vastuolus nende aluslepingus sätestatud õigusega osaleda täiel määral liidu demokraatlikus elus;
14. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 227 alusel on petitsiooniõigusega antud kodanikele võimalus otse ELi institutsioonidega suhelda, et juhtida tähelepanu ELi õiguse puudustele ja vastuoludele seoses eesmärgiga tagada, et majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised õigused on täielikult kaitstud, ning teada anda, kui liikmesriik rakendab või võtab liidu õigust üle vääral viisil; märgib, et kogu liidu kodanikud on petitsiooniõigusest küll teadlikud, aga ELi institutsioonid ei tegele endiselt tõhusalt

⁵ ELT C 369, 11.10.2018, lk 11.

probleemidega, millele kodanikud on petitsioonides nende tähelepanu juhtinud, ega lahenda neid tõhusalt; palub tungivalt ELi institutsioonidel võtta vastu tulemuslik strateegia, mille eesmärk on tagada kodanike põhiõiguste täielik kaitsmine ja edendada jõupingutusi, et teha koostööd riiklike, piirkondlike ja kohalike ametiasutustega, eelkõige järgmistes poliitikavaldkondades, mille kohta esitatakse enim petitsioone: keskkonna, põhiõiguste (eelkõige valimisõiguse ja lapse õiguste), inimeste vaba liikumise, sotsiaal- ja tööhõive- ning diskrimineerimise ja sisserände küsimuses;

15. rõhutab, et õigus pöörduda petitsiooniga Euroopa Parlamendi poole on liidu kodakondsuse oluline osa; rõhutab, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 227 ja põhiõiguste harta artikli 44 kohaselt on igal liidu kodanikul ning igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, õigus esitada petitsioone; tuletab meelde olulist seost petitsioonide esitamise protsessi ning komisjoni Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 258–260 sätestatud järelevalve- ja jõustamistegevuste vahel; nõuab, et kõik ELi institutsioonid ja liikmesriigid edendaksid petitsiooniõigust käsitleva teabe ja hariduse andmist kõikidele liidu kodanikele, mille abil soodustatakse osalusdemokraatiat ja suurendatakse osalemist ühiskonnaelus; rõhutab, et ELi institutsioonide ja nende poliitika sisu täielik juurdepääsetavus, ka digitaalselt ja puuetega inimestele, on hädavajalik;
16. rõhutab, kui oluline on iga liidu kodaniku ja iga füüsilise või juriidilise isiku, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 24 ja 228 kohane õigus esitada ombudsmanile kaebusi haldusliku omavoli juhtude kohta ELi institutsioonide tegevuses, eelkõige seoses õigusega pääseda juurde avalikele dokumentidele; nõuab, et nii ELi institutsioonid kui ka liikmesriigid suurendaksid kõikide liidu kodanike teadlikkust sellest õigusest; märgib, et kodanike võimalus pöörduda avatud, tõhusa ja sõltumatu Euroopa haldusasutuse poole on kooskõlas põhiõiguste harta artikliga 41 selle õiguse tõhusaks teostamiseks endiselt väga oluline; tuletab meelde Euroopa Liidu lepingu artiklit 1, millega nähakse ette, et otsused tuleks vastu võtta kodanikele võimalikult lähedal; tuletab meelde Euroopa Ombudsmani büroo väga olulist panust ELi otsustamis- ja seadusloomeprotsesside üldise läbipaistvuse ja avatuse suurendamisse, mis on toetanud liidu kodanike aktiivset osalemist neis ja suurendanud nende usaldust; toetab sellega seoses Euroopa Ombudsmani soovitus strateegilise uurimise OI/2/2017/TE kohta, mis käsitleb ELi nõukogu ettevalmistavates organites toimivate õigusloomealaste arutelude läbipaistvust;
17. soovib vaadata läbi määrus (EÜ) nr 1049/2001⁶ üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele, et ELi kodanikud ja kodanikuühiskond saaksid seda õigust paremini teostada;
18. on veendunud, et läbipaistvus on õigusriigi põhimõtte lahutamatu osa ja et kogu õigusloomeprotsessis selle järgimise tagamine mõjutab hääleõiguse, kandideerimisõiguse ja veel mitme õiguse – nagu väljendusvabaduse ja eelkõige selle sõnavabaduse aspekti ja teabe saamise õiguse – tõhusat kasutamist; on samuti seisukohal, et aktiivse Euroopa kodanikkonna toetamine eeldab seda, et luuakse protsessi teatav avalik kontroll, läbivaatamine ja hindamine ning võimalus tulemus

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001 määrus (EÜ) nr 1049/2001, üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43).

vaidlustada; rõhutab, et see aitaks kaasa kodanike järkjärgulisele tutvumisele õigusloomeprotsessi põhimõistetega ja liidu demokraatliku elu osaluselementide edendamisele;

19. on seisukohal, et mitmekeelsus institutsioonides ja nende suhtluses kodanikega on ELi kodakondsuse mõiste tugevdamise oluline aspekt; nõuab suuremaid jõupingutusi ametlike dokumentide võimalikult suure kättesaadavuse tagamisel rohkem kui kolmes töökeeles;
20. innustab liikmesriike omistama oma koolide õppekavades rohkem tähtsust ELi küsimuste alasele poliitharidusele, muu hulgas ELi kodanike õiguste valdkonnas, ja kohandama vastavalt õpetajakoolitust;
21. märgib, et liidu kodanikuõigused ja Euroopa sotsiaalõiguste sammu on omavahel seotud; rõhutab, et õigust liidus vabalt liikuda ja töötada saab üksnes toetada täiendavate seadusandlike meetmetega, mis tagavad võrdsed võimalused ja juurdepääsu tööturule, õiglased töötingimused ning sotsiaalse kaitse ja kaasamise kogu ELis; kutsub komisjoni üles võtma konkreetseid meetmeid Euroopa sotsiaalõiguste samba rakendamise edendamiseks; kutsub liikmesriike üles rakendama täielikult ja tulemuslikult määrust (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord,⁷ et tagada sotsiaalkindlustushüvitiste (sh riiklikud pensionid, tervisekindlustus, töötushüvitised ja peretoetused) ülekantavus;
22. rõhutab vajadust loobuda kokkuhoiumeetmetest ja võtta ELi tasandil vastu tõhus ja järjekindel poliitika, et tagada täielik tööhõive ja piisav sotsiaalkaitse, hariduse ja koolituse kõrgeim tase ning tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitse kõrgeim tase;
23. avaldab kahetsust olemasolevate erandite üle, mida mõni liikmesriik on teinud aluslepingute osadest, mis kahjustab kodanike õigusi ja tekitab tegelikult erinevusi kodanike õigustes, mis peaksid ELi aluslepingute kohaselt võrdsed olema;
24. on seisukohal, et Euroopa kodanikualgatuse õigusraamistiku läbivaatamine pakub võimalust suurendada kodanike osalust ELi poliitika kujundamises, kui muuta see vahend kättesaadavamaks, tõhusamaks ja lihtsustada asjaajamist; toonitab, et liidult tuleb saada piisav taristu ja toetus Euroopa kodanikualgatuse elluviimiseks kogu selle protsessi kestel; tuletab meelde, et kodanike algatused väärivad ELi institutsioonide asjakohast tähelepanu, nagu rõhutati Euroopa Liidu Kohtu hiljutises kohtuasjas (kohtuasi T-646/13, Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe vs. komisjon); rõhutab vajadust arendada välja terviklikud eeskirjad ning paremad poliitilised ja õiguslikud järelmeetmed edukate Euroopa kodanikualgatuste kohta;
25. tunnistab, et Brexit on esimene kord, kui ELi kodanikud on ilma jäetud nende ELi kodakondsusest ja sellega seotud õigustest, privileegidest ja kaitsemeetmetest; tuletab meelde, et kui ELi kodakondsus on antud, tuleb tagada, et need, kes on sellest tulenevaid privileege kasutanud, ei jää õiguslikult ebaselgesse olukorda, kui need ära võetakse, eriti kui see toimub nende tahte vastaselt, nagu oleme näinud

⁷ ELT L 284, 30.10.2009, lk 1.

Ühendkuningriigi liidust lahkumisel; nõuab kodanike õiguste tagamist käimasolevatest Brexiti läbirääkimistest eraldiseisvas lepingus, et need poliitilisest protsessist eemaldada ja tagada nende kaitse isegi kokkuleppeta lahkumise stsenaariumi korral; kaalub ELi elukestva kodakondsuse võimalust või kaaskodakondsuse vormi nendele, kellel on olnud ELi kodakondsus, kuid kellelt see on ära võetud;

26. on veendunud, et SOLVITi teenust tuleks veelgi süvalaiendada ja selleks, et see muutuks tõhusamaks, tuleks sellele anda täiendavaid volitusi vaba liikumise õigustega seotud küsimustega tegelemiseks, sealhulgas sisenemis- ja elamisõigus ning diskrimineerimine, enne kui otsitakse kohtulikke või halduslikke õiguskaitsevahendeid, säästes nii kodanike aega ja võttes neilt vajaduse kasutada õiguskaitsevahendeid ning reageerides õigeaegselt nende probleemidele;
27. on veendunud, et ELi kodakondsuse programmid, nagu „Erasmus+“ või „Kodanike Euroopa“, koos teiste algatustega, mille eesmärk on suurem demokraatlik osalus liidu elus, näiteks rahvalt tellimine, on olulised elemendid, mida tuleb eelseisvas mitmeaastasest finantsraamistikus uuendada ja edendada;
28. on seisukohal, et Lissaboni lepingusse lisatud põhiõiguste harta on ELi kodakondsuse kujundamisel kõige olulisem õigusakt nii sümboolselt kui ka sisuliselt; peab kahetsusväärseks, et selle artikkel 51 koos selle korduva kitsa tõlgendusega muudab sageli selle rakendamise kehtetuks;
29. on seisukohal, et hoolimata Euroopa institutsioonide jõupingutustest on paljudes liikmesriikides õiguste küsimusest teadlikkuse suurendamine endiselt puudulik, mis on osutunud Euroopa kodaniku staatusest tulenevate õiguste täielikul kasutamisel kõige olulisemaks takistuseks;
30. rõhutab, et liidu kodakondsusest tulenevat õiguste ja kohustuste kogumit ei tohi põhjendamatult kitsendada;
31. kutsub liikmesriike üles andma ELi kodanikele rohkem teavet nende õiguste ja kohustuste kohta ning lihtsustama nende õiguste teostamist nii nende päritoluriigis kui ka mis tahes muus liikmesriigis;
32. tuletab meelde, et Lissaboni lepingus on ette nähtud selle läbivaatamise kord, nagu see on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 48; rõhutab, et see on väärtuslik vahend, millega ELi kodakondsuse võimalusi veelgi parandada; märgib, et aluslepingu viimasest läbivaatamisest on möödas kümme aastat, mis on viimaste kümnendite pikim läbivaatamisteta periood; on seisukohal, et Brexiti tegelikkus kujutab endast uue läbivaatamisprotsessi algatamiseks selget põhjendust ja ainulaadset käivitajat; teeb ettepaneku algatada sellel eesmärgil uue Euroopa konventsiooni.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	21.11.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 19 -: 1 0: 6
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Margrete Auken, Beatriz Becerra Basterrechea, Andrea Cozzolino, Pál Csáky, Miriam Dalli, Rosa Estaràs Ferragut, Eleonora Evi, Takis Hadjigeorgiou, Peter Jahr, Rikke-Louise Karlsson, Svetoslav Hristov Malinov, Lukas Mandl, Notis Marias, Ana Miranda, Miroslavs Mitrofanovs, Marlene Mizzi, Gabriele Preuß, Eleni Theoharous, Cecilia Wikström
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Urszula Krupa, Kostadinka Kuneva, Julia Pitera, Ángela Vallina
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Asim Ademov, Adam Szejnfeld, Mihai Țurcanu

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

19	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Cecilia Wikström,
ECR	Urszula Krupa, Notis Marias, Eleni Theocharous
EFDD	Eleonora Evi
GUE/NGL	Takis Hadjigeorgiou, Kostadinka Kuneva, Ángela Vallina
NI	Rikke-Louise Karlsson
PPE	Pál Csáky, Julia Pitera
S&D	Andrea Cozzolino, Miriam Dalli, Marlene Mizzi, Gabriele Preuß
VERTS/ALE	Margrete Auken, Ana Miranda, Miroslavs Mitrofanovs

1	-
PPE	Rosa Estaràs Ferragut

6	0
PPE	Asim Ademov, Peter Jahr; Svetoslav Hristov Malinov, Lukas Mandl Adam Szejnfeld, Mihai Țurcanu

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu